

7. dubna 2009 - „Oranžová válka“: Týden druhý.

„Milovaní, nevěřte všemu, co je duchovní, ale rozlišujte, zda jsou ti duchové z Boha. Do světa totiž vyšla spousta falešných proroků. Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista přišlého v těle, je z Boha. Žádný duch, který Ježíše nevyznává, ovšem není z Boha, ale je to ten duch Antikrista, o němž jste slyšeli, že má přijít. Už teď je na světě!“ (Zdroj: BIBLE: PŘEKLAD 21. STOLETÍ, Biblion, Praha, 2009, Nový Zákon: 1. list Janův, 4. kapitola, s. 1536.)

Druhý týden „Oranžové války“ přinesl celou řadu významných událostí. „Oranžoví a modří hoši“ konečně zasedli velmi pozitivně k jednacím stolům, aby vytvořili novou, stabilní vládu s většinovou podporou v parlamentu. Praha se dostala opět na první stránky celosvětového tisku předně díky návštěvě amerického presidenta a přítomnosti množství dalších významných osobností z řad EU. Záležitosti kolem „oranžových hochů“, jejich snažení dostat se k moci, jakoby byly zastíněny velkým „solidarizujícím americkým bratrem“. „Oranžoví“ hoši nastavovali nyní pokornou tvář, chovali se po svém dřívějším drsném rozjezdu neskutečně klidně, rozvážně, skoro by se dalo říci: státně. Přináší jim to přirozeně pozitivní body. Je to přesně ten obrat v jejich strategii, který byl očekáván. Vnitřní rozpory „modrých hochů“ a obecně všech členů bývalé vládní koalice z hlediska vyjednávací strategie k sestavení nové vlády také nakonec nepřinesly nic moc dobrého. Ukázala se ještě větší míra diletantismu jednotlivých komunikačních teamů - řečeno reklamštinou - „než se čekalo“. Totální - již několikátý - obrat „někdejších koaličních rytířů“ od prvotních domluvených dohod je sice pochopitelný, nicméně z hlediska působení na veřejné mínění a pověst ČR v zahraničí velmi nepříznivý. Proč je něco dohodnuto bez potřebného předjednání, konsensuálního odsouhlasení v rámci každé strany? Proč nemají vyjednávači jasný mandát k jednání, nedostávají jasně stanoveny své mantinely? Proč nejsou neustále online patřičné stranické orgány k rychlé reakci ve směru dohody? Proč jsme neustále svědky tohoto neprofesionalismu? Vždyť nejde o žádné politické nováčky, nýbrž o zkušené politické matadory. Co za tím vězí přátelé? Socialisté tak mohli opět poukazovat na historicky prověřenou pravdu o časté nejednotnosti, rozhádanosti pravicových sil v ČR. V konečném důsledku tento stav poškozuje celou pravici, těžší z ní jedině „rudí hoši“, kteří se již jasně ode všech machinací a tahanic distancovali.

Země potřebuje stabilní vládu, která by však měla reflektovat výsledky platných voleb z roku 2006. Pokus některých sil „dosadit nepolitickou“ vládu, která mimochodem nemá žádnou oporu v ústavě a zahájit tak novou éru „nepolitické politiky“, je velmi nebezpečným precedentem. K čemu pak jsou volby pánové poslanci, vyjednávači, straničtí tajemníci? Proč tedy máme demokracii, když vzniká „nepolitická vláda“ bez opravdové odpovědnosti k voličům? Jak a kdo ji bude kontrolovat? Dokonce bychom měli mít snad dva premiéry? Opravdový Kocourkov. **Již by se do celé věci měl konečně vložit pan president: udělat v těch tahanicích důstojně jasno podle ústavy, svých nejlepších zkušeností!** K čemu bude nějaká udržovací „letní vláda“, když lidé jasně rozdali karty roku 2006 a řekli kam má země směřovat, jaké reformy si přáli atd. Budou předčasné volby: co když se bude situace opakovat? To bude opět rozhodnutí voličů dehonestováno „nepolitickou politikou“ bez zodpovědnosti? Na jedné straně je důležité mít co nejdříve stabilní vládu s důvěrou v parlamentu, ale vždyť ono to jde najednou stejně všechno samo. Socialisti spolupracují s „modrými rytíři“ na tzv. „pomoci lidem této země z recese“ a vše šlape jako na drátkách. Z hlediska předčasných voleb je samozřejmě pro politické strany výhodnější, aby vznikla „úřednická“ vláda bez zodpovědnosti, bez síly prosazovat vůli voličů, bez respektování výsledku posledních voleb z roku 2006. Fikaná to cesta, jak se vyvléci z případného podílu na zhoršování ekonomické situace země (Je tu ale též možnost růstu a ekonomického úspěchu ČR, který by pak přirozeně nemohl být náležitě politicky využit.). Zároveň už vidím ty interpelace v parlamentu, kde budou chudáci „úředníci“ z „letní“ vlády drceni ze všech stran v permanentně probíhající předvolební kampani. Komu to prospěje? Rozhodně ne občanům ČR. Nejlepším a spravedlivým řešením by přirozeně byla **menšinová politická „čistá“ vláda „modrých hochů“, tolerovaná „oranžovým táborem“ s jednoznačnou shodou na podpoře důležitých kroků pro zlepšení situace v ČR.** Ono to stejně již podobně funguje nyní. Voliči by tak měli pocit, že jejich hlasy z roku 2006 nebyly odevzdány nadarmo. Když se jsou schopni dohodnout ti „vlevo“ a ti „vpravo“ na ekonomických receptech „jak z recese“, jistě by pro ně nebyl problém dohodnout se na tomto zmíněném řešení, které by **respektovalo hlavně výsledky platných voleb.** Pokud však opět nebude změněn volební zákon tak, aby v budoucnu byl vítěz opravdovým vítězem, je asi jasné, co nám zase hrozí. Spolupráce doposud rozhádaných politických sil by měla být naopak nyní ve prospěch obyvatel ČR, přičemž by se samozřejmě nemělo zapomínat na důležité ideové pilíře, které však v případě, že spolu jednájí gentlemani, nejsou na překážku rozumné dohodě. Doufejme: podobné reálně a dopředu pořádně předjednané, potvrzené „cool“ dohody již bude brzy dosaženo.

Návštěva amerického presidenta Obamy byla také důležitým středobodem „Oranžové války“. Obamův „Pražský projev“ byl svým způsobem opravdu zajímavý. Obzvláště jeho úvod vyzdvihující svobodu a české dějiny musel nadchnout též leckterého konzervativce. Styl vyjadřování amerického presidenta směrem k minulému

republikánské administrativě je také neskutečně korektní, až vlídný, z čehož by si mohl vzít ponaučení leckterý český politik ve svém období, když je tzv. „na vrcholu moci“. Pak již však přicházely v onom „Pražském projevu“ studené spršky v podobě ustupování od radaru, pokus o opuštění dosavadních spojenců (ikdyž to pak bylo později dementováno), požadavek na nové české vojenské síly směřované do Afghánistánu, celosvětové jaderné odzbrojení protlačované ve chvíli vypouštění severokorejské rakety atd. Některé líbivé Obamovy teze však v kontextu s jeho skutečnou tvář nedopadly naštěstí na úrodnou půdu. Počáteční nadšené potlesky tisícovek českých nadšených diváků pomalu uhasínaly, až utichly, posléze již následoval jen závěrečný aplaus.

Hvězda amerického presidenta je sice pro někoho příjemná; lidé, kteří trochu znají Obamův životopis mu musejí přát v osobním životě štěstí. Dosáhl opravdu těch nejvyšších met vzhledem k jeho nelehkému dřívějšímu osudu. Avšak v momentě, když již má opravdovou reálnou moc nad životy miliard lidí na celém světě, je třeba se velmi zamýšlet nad každou maličkostí, obzvláště ze života amerického presidenta, tohoto tzv. nejmocnějšího Vůdce planety. Dodnes není např. plně vyjasněno Obamovo narození. Je vlastně občanem USA ? V americkém senátu jsou permanentně předkládány žádosti o jasné, nemišící vyjasnění celé této záležitosti, k čemuž se zatím demokratická administrativa z nejasných důvodů nemá. Jsou zde také jednoznačné socialistické tendence v chování současného amerického presidenta, které v kombinaci s jistými vedoucími kruhy v EU opravdu hrozí přerůst v avizovaný tzv. „Nový světový pořádek“ („New Order“). Klidná prohlášení světových Vůdců o omezování svobody trhu, zavádění regulací, likvidaci nových inovativních nápadů ve finančním obchodě, snaha o zničení bankovního tajemství apod. socialistické nápady jistě nemají nic společného s opravdovým řešením recese, ale pouze mají umožnit lepší kontrolu a novou míru regulace ve prospěch moci chtivých socialistických kontrolorů, nikoliv vlastních svobodných občanů. Je opravdu zarážející, s jakým klidem všichni „modří hoši“ tato opatření přijímají. Namísto podporování etického chování, dobrých příkladů, se tak zase můžeme těšit na záplavu nových zákonů, vyhlášek, předpisů apod. To vše díky dohodě představitelů EU s presidentem Obamou. Uměle vyvolaná krize tedy zdá se úspěšně slaví své vítězství, vydatně pomáhá celosvětovým socialistům na jejich cestě k moci. Významný americký finančník David Rockefeller jednoznačně vyjádřil své mínění o tom, že je zapotřebí vyvolat opravdovou celosvětovou krizi, načež jednotlivé světové národy pak s klidem akceptují již zmiňovaný „New Order“. Loňská údajná dohoda o vyvolání psychologické krize na burze, v médiích, mezi tehdejšími americkým kandidátem na amerického presidenta Obamou a vyznaným finančníkem George Sorosem již také byla dříve zmiňována. Hlavně díky tomu se podařilo zlikvidovat republikánské pravicové šance na úspěch v presidentských volbách. Podobný scénář byl uskutečněn též v Kanadě. Teorie „racionálních ekonomických očekávání“ tak zafungovala naplno. Jeden z nejzkušenějších a nejbohatších mužů v ČR Andrej Babiš (majitel Agrofertu) řekl veřejně: „Američané začali budovat socialismus.“ (Zdroj: ČRo Radiožurnál - 2.dubna 2009.) Sám president Obama jednoznačně prohlásoval: nejprve lidem dáme naději, trochu jim nalijeme peněz a pak utáhneme kohoutky podle našeho stylu uvažování tak, aby se byli nuceni pod hrozbou sankcí „solidarizovat“ (rozuměj: zavedení socialistického omezování). Obama samozřejmě moc dobře ví, co stálo za současnou recesí. Sám to v klidu přiznává: „Začalo to na Wall Streetu.“ (Zdroj: ČT24, 2. dubna 2009.) Podle něj za vším byl spekulativní kapitál. Ano, ten samý kapitál, který mu pak dopomohl k moci. Přitom psychologicky a ekonomicky je přeci jasné: růst nemůže trvat donekonečna. Jednou přijdou silnější, jednou slabší roky. Je to přirozená věc. Každý zemědělec to ví moc dobře. Jednou se urodí více, jindy méně. Důležité je myslet konzervativně na to, že není nutné mít všechny ty cetky, co se hrnou z reklam, nýbrž investovat s rozumem. Proto jsou na světě daleko důležitější hodnoty než jsou peníze, moc, sláva a tzv. úspěch. Všichni lidé, kteří to pochopili, tak bojují proti mediálním a socialistickým manipulacím. Připravují občany na příchod opravdové krize; pomáhají lidem již nyní postiženým recesí. Vynikající byla v tomto směru analýza Aleše Michla z RB, který natvrdo prohlásil na veřejnoprávním kanále ČT24 (2. dubna 2009): Nemůžeme blbnout z toho, že jsme v krizi; jediní kdo jsou v krizi, tak to jsou politici; my jsme stabilní ekonomika, která je v recesi; české bankovníctví je ve vynikajícím stavu; máme více finančních prostředků, než představují všechny půjčky v ČR; v letech 1929-1934 byla ta opravdová krize; my dnes máme o dimenzi lepší čísla v ekonomice; když jste politik, tak vám 90% mozku myslí populisticky a 10% ekonomicky. Přesně tak ale uvažují „oranžoví hoši“ a bohužel z tzv. krize se snaží vytřískat politický kapitál kde kdo, včetně „modrých aj. hochů“ z pravice. Proto chce celá řada tzv. „solidarizujících“ politiků zavést drsné regulace, aby mohli ještě lépe kontrolovat životy všech občanů. Mj. proto také Petr Mach (bývalý šéf CEPu) řekl: „Je to šílené.“; hospodaření se zhoršuje, protože politici vymýšlejí nová opatření. (Zdroj: ČT24 - 3. dubna 2009.)

Na závěr si nemohu odepřít uvést některé zajímavé teze, které zveřejnila americká konzervativní média. Předně jde o jednoznačnou Obamovu podporu pro zabíjení nenarozených dětí, uvolnění etických limitů ve vědě a výzkumu (genetika), jeho jednoznačné prohlášení o Američanech ve stylu: my již nejsme křesťanským národem apod. Opravdu přílišné spekulace, které se pohybují na tzv. „seriozní politické hraně“, pak přirovnávají celosvětové kroky amerického presidenta k tzv. příchodu Antikrista, kterým má být on sám, nebo např. podle Nostradamova proocvtví Obamův nominovaný ministr námořnictva Raymond Edwin "Ray" **Mabus**, Jr.

„Obama slíbil, že jako prezident prosadí Freedom of Choice Act (FOCA), tedy zákon o svobodě volby. Ten by učinil z potratu základní právo ženy. Tím by ohrozil svobodu lékařů a zdravotního personálu odmítnout vykonání potratů. /.../ Jelikož v USA jsou potraty legální nejen v prvním trimestru těhotenství, občas dochází k téměř nepředstavitelné události, kdy dítě potrat přežije. Republikáni navrhli zákon, podle něhož takové dítě má být lékaři ošetřeno. Pro pochopení Obamova myšlení je důležité vědět, že hlasoval proti tomuto zákonu. Obamovy první kroky po zvolení také nevěstí nic dobrého. Ohlásil obnovení financování světových propotratových organizací, které zastavil prezident Bush. Katolická církev v USA začíná komentovat Obamu přiměřeně drsně. Kardinál James Stafford označil jeho anti-life politiku za „agresivní a apokalyptickou“. Podle něho Amerika utrpěla kulturní zemětřesení. Ještě tvrdší slova použil nejmenovaný hodnostář Vatikánu, který uvedl pro časopis Time, že přijetí FOCA by bylo ekvivalentem války. Rozdíl mezi mediální oslavou Obamy a obavami informovaných křesťanů je propastný. Média udělují Obamovi status Mesiáše. Podle nich je to on, kdo změní svět. Citlivější křesťané se ptají: Není to Antikrist? Odpovídá kanadský spisovatel Michael O'Brien: „Antikrist? Ne, na to je příliš plytký. Pochybují, že to je ten dlouho předpovídaný vládce světa. Věřím však, že je nositelem smrtelného mravního viru, typem antiapostoła rozšiřujícího koncepce a agendy, které jsou nejen antikristovské, ale i antihumánní. V tomto smyslu má ducha Antikrista (aniž by o tom věděl) a pravděpodobně je jednou z několika klíčových světových postav, které budou (vědomě či nevědomě) nápomocny při zvěstování časů Soudu nad Církví při jejím posledním a nejhorším pronásledování...“ (Zdroj: PALKO, Vladimír: PREZIDENT OBAMA, IN: Konzervativní listy, XI, č. 39, únor 2009, s. 17.)

Pojďme raději k těm dobrým zprávám za poslední období:

- V EU se dařilo navyšovat maloobchodní tržby. Zajímavým typickým příkladem zde byla Varšava.
- Hospodářská recese pomáhá snižovat inflaci a zlevňovat ceny služeb i zboží. Spotřebitelská poptávka rapidně rostla.
- Nezaměstnanost v ČR se pohybovala kolem 7,8% a stala se tak pátou nejnižší nezaměstnaností v celé EU. Pro zdravou ekonomiku je naprosto přirozené procento nezaměstnanosti kolem 5-8% obyvatel. Za vlády socialistů v letech 1999-2006 byla „opravdová krize“ a podle statistik dosahovala nezaměstnanost až tzv. „hrůzoplých“ 10,9% obyvatel ČR (570.800 lidí v únoru 2004). Mnoho pamětníků vzpomíná na těžké doby roku 2003 a 2004, kdy byla bohužel nezaměstnanost přes deset procent naprosto běžnou součástí našich životů (Za zlatých Klausových vlád v 90. letech jsme mohli mj. vidět úžasnou míru nezaměstnanosti mezi dvěma až čtyřmi procenty.).
- ČR a Polsko si vysloužily od zahraničních ekonomů označení: Země nejlépe bojující se současnou recesí.
- Akciové trhy silně rostly a vybrané tituly vytvořily v rámci „short-sellingu“ z rozumných investorů nové milionáře. Týkalo se to mj. bankovních titulů, kdy třeba BNP Pariba vzrostla o 8%, Royal Bank of Scotland měla růst o drsných 73,3%, dále třeba další výnosné tržní růsty: 46,3% Kazakhmys (těžba kovů); Petrofac (zařízení pro rafinérie) 41,6%; Rio Tinto (těžba kovů) 36,6%; Sprint Nextel (telekomunikace) 60%; Freeport-McMoran (těžba kovů) 46%; Morgan Stanley (finance) 44%; Autonation (prodej vozidel) 37% apod. Obecně japonské akcie stouply nejvíce za tři sledované měsíce.
- Česká veřejnost velmi pozitivně reflektovala omezení mediálního negativismu v minulém období a svou vlastní odolnost vůči socialistickým manipulacím ve věci tzv. „krize v ČR“. Podle průzkumu veřejného mínění spol. Factum Invenio z počátku března 2009 odpovědělo na otázku „Dotkla se vaší domácnosti současná ekonomická krize“: zatím ne nebo ne celkem 66 až 82% obyvatel ČR, dle jednotlivých příjmových kategorií.
- Madeta začala opět nabírat zaměstnance.
- VIG - majitel české Kooperativy - zvýšil zisk o 24% na 540 miliónů eur.
- V Německu vzrostl prodej automobilů o 40%.
- Čína masově rozšiřuje nové automobilové provozy a nabírá zaměstnance.
- Škodovka nestíhá vyrábět a je neustále vidět pokračující trend v růstu zakázek; chystá se přijmout dalších 1.000 zaměstnanců.
- Roste registrace nových vozů z hlediska českých fyzických osob.
- Tzv. režimy částečné nezaměstnanosti a programy pro vzdělávání zaměstnanců přinášejí v ČR vítanou pomoc pro firmy v rámci udržení pracovních míst.
- V březnu 2009 opět rostla výroba automobilů v ČR v porovnání se stejným loňským měsícem.
- Pokračují rekordní tržby v lyžařských střediscích. Na některých místech se počítá s provozem až do počátku května.
- Český zahraniční obchod zaznamenal opět příjemný přebytek 8,7 miliardy korun, přičemž zahraniční obchod ČR s polotovary a materiály vzrostl o 2,6 miliardy korun. Obecně jde o lepší výsledky, než ekonomové a analytici očekávali.

- Zdeněk Tůma - guvernér ČNB: „*Ekonomická situace by se již měla stabilizovat.*“ (Zdroj: ČRo-Radiožurnál.)
- ČNB vykázala zisk přes 29 miliard korun.

Přeji všem mnoho úspěchů přátelé a celé ČR kýžené Boží požehnání: Mgr. Radek Přepiora :o).